

Joanna Nawój-Połoczańska

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań

ORCID: 0000-0003-3248-8189

Zasady i cele poradnictwa dla zrównoważonego rozwoju w czasach turbulencji,

VI Międzynarodowa Konferencja Naukowa

Katedry UNESCO,

Wrocław, 19–20 października 2022

W październiku 2022 roku jesienny Wrocław po raz kolejny stał się polską stolicą międzynarodowego środowiska naukowców i praktyków skupiających się wokół problemów poradnictwa. Katedra UNESCO Lifelong Guidance and Counselling (Instytut Pedagogiki, Uniwersytet Wrocławski) wraz z siecią współpracy UNITWIN NETWORK – *Life designing interventions (counseling, guidance, education) for decent work and sustainable development* w dniach 19 i 20 października gościła kilkudziesięciu prelegentów z całego niemal świata, którzy tworzyli wyjątkową grupę uczestników V Międzynarodowej Konferencji Naukowej: *Zasady i cele poradnictwa dla zrównoważonego rozwoju w czasach turbulencji*.

Inicjatywa otrzymała patronat UNESCO, ponadto partnerami naukowymi były: Sekcja Poradnictwa Pedagogicznego KNP PAN oraz Naukowe Towarzystwo Poradownicze. Przygotowano ponad 50 referatów, które utworzyły mozaikę problemów w przestrzeni ramy tematycznej, skonstruowanej przez główne kategorie, takie jak: poradnictwo, zmiany klimatyczne, pandemia i inne turbulencje (nie tylko społeczne). Perspektywa omawianych problemów była niezwykle różnorodna: prelegenci reprezentowali nie tylko środowisko akademickie, ale i instytucje edukacyjne, fundacje i stowarzyszenia. Podkreślić przy tym należy, iż zaangażowanie uczestników międzynarodowej sieci UNITWIN przyczyniło się do nadania temu spotkaniu wyjątkowej rangi. Komitetowi naukowemu konferencji przewodniczyli: prof. Maria Eduarda Duarte (Uniwersytet w Lizbonie, a jednocześnie kierownik wrocławskiej Katedry UNESCO), prof. Jean Guichard (INETOP-CNAM w Paryżu, i honorowy kierownik Katedry UNESCO), prof. Valérie Cohen-Scali (INETOP – CNAM w Paryżu) i prof. Sanna Vehviläinen (University of Eastern Finland) będące naukowymi koordynatorkami Sieci UNITWIN. Zarówno członkowie komitetu,

jak i prelegenci, w ciągu kilkunastu lat współpracy stworzyli społeczność, która buduje najwyższą jakość tej cyklicznie organizowanej konferencji. Sama organizacja obrad plenarnych i sekcji tematycznych umożliwiła wymianę refleksji i doświadczeń w niezwykle przyjaznej atmosferze i aurze zabytkowego Oratorium Marianum (pierwszego dnia) oraz Instytutu Pedagogiki (dnia drugiego).

Obrady zostały uroczystie otwarte przez JM Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego profesora Roberta Olkiewicza oraz przez profesor Alicję Szerląg – Dyrektora Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Wrocławskiego, natomiast w problematykę konferencji uczestnicy zostali wprowadzeni przez doktor Violetę Drabik-Podgórną i Marka Podgórnego – którzy już od 10 lat koordynują działania zarówno Katedry UNESCO, jak i Sieci UNITWIN. Wykłady specjalne zostały wygłoszone przez profesor Marię Eduardę Duarte (*Na tropie retoryki w działaniach poradnictwa kariery*), profesora Jeana Guicharda (*Działania w obszarze edukacji i poradnictwa kariery w punkcie zwrotnym*) i profesor Annę Paszkowską-Rogacz (*Odwaga a tolerancja niejednoznaczności w sytuacji podejmowania decyzji zawodowych przez młodych dorosłych*). Te inspirujące wystąpienia stały się zaproszeniem do dyskusji i poszukiwania odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób interwencje doradcze mogą przyczynić się do budowania lepszego, harmonijnego życia jednostek w świecie o zrównoważonym rozwoju.

Druga część poprowadzona została w konwencji symposium poświęconego osobom marginalizowanym i ich potrzebom w zakresie poradnictwa kariery. Inicjatorami symposium byli profesor Annamaria DiFabio oraz profesor Jacobus G. Maree, którzy przygotowali materiały i prezentacje, ale symposium w ich zastępstwie poprowadziła kierownik Katedry UNESCO prof. Maria Eduarda Duarte. W dyskusji udział wzięły badaczki z Norwegii (profesor Kirsten Marie Dalene), Izraela (profesor Rachel Gali Cinamon) oraz Finlandii (profesor Sannę Vehviläinen). W trzeciej części spotkania uczestnicy obradowali w czterech sekcjach tematycznych, których problematyka skupiała się wokół następujących pytań: Na ile dotychczasowe koncepcje i praktyki poradnicze odpowiadają wymaganiom współczesnej turbulentnej rzeczywistości? Jakiej nowej wiedzy potrzebuje współczesne poradnictwo, by tworzyć innowacyjne i kreatywne rozwiązania działań pomocowych? Jak wspierać klientów w procesie osvajania po/turbulentnej rzeczywistości? Jak prowadzić dialogi doradcze, by umożliwiły wzmocnienie potencjału klientów oraz ich poczucie godności i sprawstwa pomimo wyzwań, z którymi muszą się mierzyć?

Zamykająca pierwszy intensywny dzień obrad wspólna, uroczysta kolacja, stała się okazją nie tylko do kontynuowania dyskusji, ale także świętowania Jubileuszu profesora Jeana Guicharda w niezwyklej, międzynarodowej społeczności.

Drugiego dnia konferencji uczestnicy mieli okazję wziąć udział w dwóch znakomitych sesjach plenarnych, wypełnionych interesującymi poznawczo wykładami. W pierwszej sesji można było wysłuchać prezentacji profesor Sanny Vehviläinen (*Praktyki interakcji doradczej między programami – wyniki badań i praktyczne*

zastosowania), profesor Magdaleny Piorunek (*Scenariusze edukacji i rynku pracy przyszłości – zapotrzebowanie na poradnictwo*), profesora Jacobusa G. Maree (*Optymalizacja synergii teorii i praktyki – facylitacja „najlepszej praktyki” w poradnictwie i doradztwie kariery w „niebezpiecznych” czasach*), profesor Marii Pauli Paixão (*Znaczenie poradnictwa i doradztwa z wykorzystaniem wielopoziomowych interwencji i projektów życiowych w czasach kryzysu*).

Drugą część obrad miała charakter dyskusji panelowej wokół istoty najlepszych praktyk w poradnictwie i doradztwie kariery w globalnej perspektywie i wspólnych realiach, którą moderowała profesor Valerie Cohen-Scali, a udział w niej wzięli: profesorowie: Maria Paula Paixão, Vinicius Coscioni, i Fábio Gomes (*Dojrzwianie w Portugalii i Brazylii – przygotowanie do krytycznych zmian zawodowych we wczesnej dojrzałości*), profesor Valérie Cohen-Scali (*Wpływ pandemii Covid-19 na konstruowanie kariery i własnej tożsamości przez młodych dorosłych w trudnym położeniu oraz perspektywy odnowy poradnictwa kariery dla młodzieży*), profesorowie: Laura Nota, Maria Cristina Ginevra, Sara Santilli i Salvatore Soresi (*Ku społeczeństwom inkluzywnym i zrównoważonym – rola konstruowania kariery*), profesor Jacobus G. Maree (*Wpływ innowacyjnego, integracyjnego poradnictwa i doradztwa na bezrobotne kobiety*), profesorowie Meenakshi Chhabra i Louise Michelle Vital (*Rozliczenia rasowe i kolonialne w szkolnictwie wyższym – globalny imperatyw sprawiedliwości społecznej*), profesor Marcelo Afonso Ribeiro (*Stosowanie walidacji dyskursywnej jako narzędzia w odniesieniu do roszczeń w poradnictwie kariery*), profesor Mary McMahon (*Myślenie systemowe – umiejętność niezbędna w dbałości o zrównoważony rozwój w burzliwych czasach*). Prelegenci pochodzący z kilkunastu państw świata w znakomitej większości zaprezentowali swoje wystąpienia „stacjonarnie” i osobiście – wspomnieć wszak należy o tych, którzy nie mogli wziąć bezpośredniego udziału w konferencji. Nie stanowiło to jednak dla nich przeszkody i pomimo dzielącej nas odległości geograficznej połączyli się z uczestnikami poprzez Internet i w czasie rzeczywistym wygłosili referaty, dokumentując swe zaangażowanie w uczestnictwo w społeczności konferencyjnej.

Trzecia i ostatnia zarazem część drugiego dnia konferencji miała charakter wyjątkowy: poświęcona została uroczystemu pożegnaniu wieloletniej przewodniczącej Katedry UNESCO profesor Marii Eduardy Duarte, która została nagrodzona gromkimi brawami, kwiatami i serdecznymi podziękowaniami. Przewodnicząca przekazała swą funkcję profesor Valerie Cohen-Scali, która zainaugurowała nową kadencję wykładem pt. *Wpływ tranzykcji ekologicznej na tożsamość i umiejętności jednostek w miejscu pracy*. Przywołane wyniki badań empirycznych wskazały na istnienie tytułowej *tranzykcji ekologicznej*, która wydaje się punktem przełomowym, zmianą paradygmatu kariery: istota pracy została uzupełniona o wartości wyższego rzędu związane z potrzebą analizy wpływu pracy na planetę i klimat. Pierwsza i ostatnia część konferencji była więc wspólnym poszukiwaniem odpowiedzi na pytanie: Jak w świecie globalnych kryzysów budować współpracę i tworzyć koalicję

społeczności zajmującej się problematyką konstruowania kariery i życia na rzecz zrównoważonego rozwoju?

Konferencja sprzyjała refleksjom nad złożonością zjawisk kryzysu planetarnego w kontekście ludzkiej pracy w czasach turbulencji: gospodarczych, społecznych, politycznych, a także osobistych. Otworzyła nowe pola do dyskusji, zachęcając do poszukiwania innowacyjnych rozwiązań prowadzących do stabilizacji kariery przy równoczesnym szacunku dla naszej planety, wyrażającym się w podejmowaniu pracy zgodnej z założeniami zrównoważonego rozwoju.